

Rozhovor Júlie Kubicovej pre Svet kresťanstva s novým provinciálnym direktorom Spoločnosti dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul Jozefom Mrocekom.

Pomysleli ste niekedy na to, že raz pôjdete v stopách svätého Vincenta až do takej miery, že vám bude zverená animácia jeho ženskej vetvy na Slovensku?

Pravdupovediac som nikdy nad tým neuvažoval. Nemyslel som si, že mi Božia Prozretelnosť prinesie takúto novú misiu. Stalo sa to pre mňa výzvou i požehnaním. Ocitol som sa pred rozhodnutím, rovnako ako svätý Jozef, ktorému Pánov anjel skrze sen zjavil, čo má urobiť. A tak ako Jozef prijal Máriu i ja som prijal tieto drahé sestry.

Kam smerovali vaše prvé myšlienky, keď ste sa dozvedeli, že práve vy budete rozhodovať z pozície provinciálneho direktora?

„Prečo práve ja, Pane?“ bola prvá otázka, ktorú som v mysli smeroval k dobrotivému Bohu. „Je mnoho iných, ktorí by boli vhodnejší, ale ty si vybral mňa.“ Po chvíľach neistoty mi však Pán doprial svoj pokoj a ja som začal nachádzať znaky Božej Prozretelnosti, ktorými Pán ku mne prehováral. Napĺňa ma bázeň pri pomyslení, že mám v rukách zodpovednosť za iných, ktorí sú mi zverení. No zároveň mám nádej, že Boh, ktorý v nás začal dobré dielo, aj ho v nás dokončí.

Nie náhodou táto voľba na vás padla práve v roku svätého Jozefa, ktorý je zároveň vašim patrónom. Čo si o týchto súvislostiach myslíte? Pripúšťate, že je za vašou voľbou i jeho vplyv?

V živote kresťana náhody neexistujú. Každá skutočnosť je výsledkom Božej Prozretelnosti. Tak aj tento fakt, že sa to udialo práve v roku svätého Jozefa, vnímam ako znak Božej milosti.

Jozef Mrocek úplne vpravo. Zdroj: archív J. M.

Svätý Otec František v apoštolskom liste *Patris corde* opisuje svätého Jozefa ako otca nežnej lásky, ktorý je milovaný i milujúci, poslušný, prijímajúci, tvorivo odvážny, pracujúci, a je akoby tieňom nebeského Otca na zemi. Ktorá z týchto jeho charakteristík je vám najviac sympatická?

Poslušnosť - prvá čnosť, zvyknú hovorievať duchovní autori. Práve tento príklad svätého Jozefa v tichej poslušnosti Otcovi je úchvatnou ukázkou viery a odovzdanosti sa do Božej vôle. Iba v jeho vôli nachádza duša pokoj a skrze túto poslušnosť získava mnohé milosti a dary. Tento Jozefov postoj poslušnosti je nádherným príkladom, ktorý musíme nasledovať, aby sme dosiahli veniec víťazstva. Skrze synovskú odovzdanosť do vôle Otca sa i my môžeme stať pravými duchovnými otcami a tak prinášať jediné Božie Otcovstvo na tento svet.

A ku ktorej z uvedených charakteristík svätého Jozefa sa chcete ešte dopracovať?

Najkrajšou zo všetkých vlastností, ktorú vystihuje i názov apoštolského listu, je otcovské srdce. O túto milosť potrebujeme neustále prosiť. Srdce otca je tak otvorené pre každého syna či dcéru a je pripravené položiť i život z lásky k nim. Je to neustále sebadarovanie sa iným skrze Ježiša Krista, ktorého svätý Jozef po celý svoj život opatroval. To je i podstatou otcovstva, vychovávať podľa vzoru nebeského Otca a chrániť Syna v našich životoch.

Okrem svätého Jozefa sú za vašou volbou i ľudia, ktorí dali rozhodujúce slovo. Ako prebieha tá oficiálna pozemská volba nového provinciálneho direktora, kto je za tým?

Provinciálneho direktora Dcér kresťanskej lásky menuje generálny otec Misijnej spoločnosti, ktorý na základe konzultácií sestier provincie spolu so svojou generálnou radou o tomto menovaní rozhoduje.

Aké kritériá pri volbe musí spĺňať provinciálny direktor?

Dvomi základnými kritériami sú, že to musí byť presbyter a zároveň člen Misijnej spoločnosti svätého Vincenta de Paul.

V Provinciálnom dome Dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul sa 24. júla 2021 konala vaša inštalácia do úradu. Aké sú odteraz vaše najdôležitejšie úlohy?

Provinciálny direktor zastupuje v danej provincii generálneho otca a plní vincentuskú službu animácie života sestier a ich duchovného sprevádzania. Taktiež sa angažuje vo formácii mladých sestier a navštevuje miestne komunity.

V tejto pozícii ste vystriedali pátra Jozefa Garaja, ktorý bol v tejto službe dvanásť rokov. Čomu by ste sa od neho chceli naučiť?

Jednoznačne vernosti danej službe, ktorú trpezlivo a vždy s láskou vykonával celých dvanásť rokov. V neposlednom rade aj oddanosti Božiemu slovu, ktoré hlásal nielen slovom, ale najmä príkladom a samotnými skutkami.

Stali ste sa otcom pomerne veľkej rodiny, čo vám nie je až také vzdialené, keďže pochádzate zo šiestich súrodencov, ako aj svätý Vincent de Paul. Viacčlenná rodina už od malička značne okresáva charakter človeka.

Skutočne som sa začlenil do veľkej rodiny. Sestier vincentiek je v súčasnosti na Slovensku dvestoštyri. A faktom je, že vo viacčlennej rodine sa človek naučí väčšej zodpovednosti a tiež spolupatričnosti. Tieto vlastnosti sú veľkým prínosom k tejto službe.

Zaujímavosťou je, že to boli práve sestry vincentky, ktoré sa kedysi „nenápadne starali“ o vaše volanie stať sa kňazom, a dnes sa zas vy „staráte“ o ich povolanie, aby v ňom vytrvali a žili ho čo najsvätejšie. Ako vnímate vo svojom živote toto prozretelné smerovanie svojho povolania?

Áno, na začiatku môjho povolania stáli práve sestry vincentky, ktoré pochádzajú z našej farnosti, ale tiež ďalšie, ktoré vypomáhali s praním a žehlením bielizne na fare. V tom čase som bol v našej farnosti jedným zo starších miništrantov, a keď pán farár Pavol Mikula

s vekom zoslabol, bol som jeho pomocníkom v každodenných prácach na fare i vo farnosti. Taktiež som vykonával prácu kostolníka a mimoriadneho vysluhovateľa svätého prijímania, takže v kostole som bol veľmi často.

A zároveň to boli tiež sestry vincentky, ktoré ma neskôr zoznámili s pátrom Lubomírom Stančekom, ktorý ma pozval do Bijacoviec na duchovnú obnovu pre mužov, ktorú on sám viedol. Tam som spoznal ďalšie sestry vincentky i bohoslovcov Misijnej spoločnosti. A v tom čase začalo klíčiť semienko povolania, ktoré mi Pán daroval.

Po tejto obnove som vo svojom srdci pociťoval túžbu stať sa Pánovým služobníkom a v roku 1992 som nastúpil do kandidatúry Misijnej spoločnosti.

A čím konkrétne vás inšpirovali vincentky a vincentini, čím boli pre vás príkladom?

Oslovujúcou črtou ich každodennosti bola práve oddanosť službe a to, že i malé skutky konali s veľkou láskou voči Bohu a blížnemu, a tým ich premieňali na skutočné zázraky. Ich pokorná modlitba a neustála pripravenosť vykročiť smerom k chudobným boli pre nás mladých príťažlivým príkladom.

Vincentky sú v prvom rade služobnice chudobných, tých najopustenejších. V istom zmysle sme chudobní všetci. Čím môžu byť tieto vaše novoadoptované dcéry inšpiráciou, príkladom a povzbudením pre dnešných mladých ľudí?

Sú znakom vernosti Boha v tomto svete. Svojou odpoveďou na Božie volanie ukázali svetu, že nasledovať Krista výnimočným spôsobom je možné. Práve vernosť je tým, čím môžu všetci zasvätení inšpirovať svet mladých a ukázať im, že žiť svoju vieru sa oplatí.

Druhou charakteristickou črtou je pravá duchovná radosť a veselosť srdca. Touto charakteristickou vlastnosťou rúcajú stereotypy smutných, namrzených zasvätených a tak vlievajú do srdc mladých ľudí nádej.

Jozef Mrocek je viac ako 28 rokov členom Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul, z toho 17 rokov kňazom. Pochádza z obce Mútne na Orave, kde strávil svoju mladosť. Po teologických štúdiách v Košiciach a neskôr v Bratislave pôsobil v Košiciach, na generálnej kúrii v Ríme a napokon ako direktor seminára, provinciálny ekonóm a miestny predstavený v dome Misijnej spoločnosti Vincenta de Paul v Bratislave. Vo voľnom čase si rád oddýchne a načerpá sily manuálnou prácou v záhrade.

Júlia Kubicová / Postoj / Svet kresťanstva

The post [Zasvätení môžu mladých inšpirovať svojou vernosťou](#) appeared first on [Zasvätený](#)

Zasvätení môžu mladých inšpirovať svojou vernosťou

[život.](#)

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzyivot.sk.)